

แนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน สำหรับบุคลากรและนักศึกษา ของสถาบันพระบรมราชชนก

ด้วยการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงานและการศึกษา เป็นการกระทำที่ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพของบุคคล อีกทั้งส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานและการเรียนรู้ ความปลอดภัยทางกายและจิตใจ ตลอดจนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการจัดการศึกษา อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อองค์กรในภาพรวม

สถาบันพระบรมราชชนก ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจด้านการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการปฏิบัติราชการตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิและศักดิ์ศรีของบุคลากรและนักศึกษา ให้ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม ปลอดภัย และปราศจากการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในทุกรูปแบบอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน สถาบันพระบรมราชชนก จึงเห็นสมควรกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน สำหรับบุคลากรและนักศึกษาของสถาบันพระบรมราชชนก เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินการ ป้องกัน เฝ้าระวัง รับเรื่องร้องเรียนและดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม โปร่งใส และเป็นธรรม สร้างสภาพแวดล้อมการทำงานและการศึกษาที่เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ส่งเสริมความเสมอภาคและความปลอดภัยของทุกคน ตลอดจนเสริมสร้างความเชื่อมั่น ต่อระบบการบริหารจัดการของสถาบัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ คือ

การกระทำการใด ๆ หรือพฤติกรรมที่สื่อไปในทางเพศที่เป็นการบังคับ การใช้อำนาจที่ไม่พึงปรารถนาด้วยวาจา ข้อความ ท่าทาง แสดงด้วยเสียง รูปภาพ เอกสาร ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสิ่งของลามกอนาจารเกี่ยวกับเพศ หรือการกระทำอย่างอื่นในทำนองเดียวกันโดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนรำคาญ ได้รับความอับอาย หรือรู้สึกว่าคุณเหยียดหยาม และให้หมายรวมถึงการติดตามรังควานหรือกระทำการใดที่ก่อให้เกิดบรรยากาศไม่ปลอดภัยทางเพศ โดยเฉพาะจากการสร้างเงื่อนไขซึ่งมีผลต่อการจ้างงาน การสรรหา การแต่งตั้ง หรือก่อให้เกิดผลกระทบอื่นใดต่อผู้เสียหายทั้งในและนอกสถาบัน โดยให้ถือว่าการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้และไม่ควรเกิดขึ้นในสถาบันพระบรมราชชนก

พฤติกรรมที่พึงปฏิบัติเพื่อป้องกันปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

๑) นักศึกษาและบุคลากรควรให้เกียรตินักศึกษา คณาจารย์ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา รวมถึงบุคคลอื่นทั้งในและนอกสถาบัน

๒) นักศึกษาและบุคลากรของสถาบัน ควรลดความเสี่ยงจากปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ เช่น แต่งกายให้เหมาะสม หลีกเลี่ยงการอยู่ในที่ลับตาหรือสองต่อสองกับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาบุคคลอื่น ผู้ที่ไม่สนิทสนม ทั้งเพศตรงข้ามหรือเพศเดียวกัน หรือควรมีผู้ไว้วางใจอยู่ด้วยในกรณีที่เป็น

๓) นักศึกษาและบุคลากรควรช่วยสอดส่องและรายงานพฤติกรรมล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศที่พบเห็นในสถาบันพระบรมราชชนกต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งไม่เพิกเฉยหากมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นกับนักศึกษา หรือเพื่อนร่วมงาน และควรให้คำปรึกษา รวมทั้งช่วยเหลือแก่เพื่อนร่วมงานด้วย

๔) ผู้บังคับบัญชาทุกระดับและคณาจารย์ ควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี และมีหน้าที่โดยตรงในการป้องกันปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในหน่วยงาน

๕) ในกรณีของผู้บังคับบัญชาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานในห้อง โดยเฉพาะนอกเวลาทำงาน หรือไปปฏิบัติงานต่างจังหวัด/ต่างประเทศ แบบสองต่อสอง ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาระดับต้นรับทราบก่อนทุกครั้ง

๔) นักศึกษาและบุคลากรควรมีจิตสำนึกรักศักดิ์ศรี ภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าในตัวเอง

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เนื่องจากเข้าข่ายเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

การล่วงละเมิดทางเพศหรือคุกคามทางเพศเป็นเรื่องที่มีขอบเขตกว้างขวาง ซึ่งไม่สามารถระบุพฤติกรรมได้อย่างครอบคลุมทั้งหมด อย่างไรก็ตามให้ตระหนักว่า การกระทำเกี่ยวกับเพศ ซึ่งผู้ถูกรกระทำไม่ต้องการและมีความเดือดร้อนรำคาญ อึดอัด อับอาย ดูถูกเหยียดหยาม ถือว่าเข้าข่ายการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ เช่น

๑) การกระทำทางสายตา เช่น

การจ้องมองร่างกายที่สื่อไปในทางเพศ มองซ่อนใต้กระโปรง มองหน้าอกหรือจ้องลงไปคอเสื้อหรือมองเป้ากางเกงจนทำให้ผู้ถูกมองรู้สึกอึดอัด อับอาย หรือไม่สบายใจ หรือผู้อื่นที่อยู่บริเวณดังกล่าวมีความรู้สึกเช่นเดียวกัน เป็นต้น

๒) การกระทำทางวาจา เช่น

๒.๑) การวิพากษ์วิจารณ์รูปร่าง ทรวดทรง และการแต่งกายที่สื่อไปในทางเพศ

๒.๒) การชักชวนให้กระทำการใดๆ ในที่ลับตา ซึ่งผู้ถูกรกระทำไม่พึงประสงค์และไม่ต้องการพูดเรื่องตลกเกี่ยวกับเพศ

๒.๓) การเกี่ยวพาราสี พุดจาแทะโลม วิจารณ์ทรวดทรง การพุดจาลามก การโทรคัพท์ลามก การเรียบบุคคลด้วยคำที่สื่อไปในทางเพศ จับกลุ่มวิจารณ์พฤติกรรมทางเพศของบุคคลอื่น

๒.๔) การสนทนาเรื่องเพศหรือเพศสัมพันธ์ การแสดงความคิดเห็นต่อрсนิยมทางเพศ และการพูดที่สื่อไปทางเพศ การถามเกี่ยวกับประสบการณ์ความชื่นชอบในเรื่องเพศ การสร้างเรื่องโกหกหรือการแพร่ข่าวลือเกี่ยวกับชีวิตทางเพศของผู้อื่น

๓) การกระทำ...

๓) การกระทำทางกาย เช่น

๓.๑) การสัมผัสร่างกายของผู้อื่น การลูบคลำ การถูไถร่างกายผู้อื่นอย่างมีนัยทางเพศ การฉวยโอกาสกอดรัด จูบ การหยอกล้อโดยแตะเนื้อต้องตัว การฉวยโอกาสกอดรัด และการสัมผัสทางกายอื่นใดที่ไม่น่าพึงประสงค์ การดึงคนมานั่งตัก เป็นต้น

๓.๒) การตามตื้อโดยที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่เห็นดีด้วย การตั้งใจใกล้ชิดเกินไป การต้อนเข้ามุมหรือขวางทางเดิน การยั๊กควักหลิวตา การผิวกปากแบบเชิญชวน การส่งจูบ การเลียริมฝีปาก การทำท่าหน้าน้ำลายหก การแสดงพฤติกรรมที่สืบเนื่องในทางเพศโดยใช้มือหรือการเคลื่อนไหวร่างกาย เป็นต้น

๔) การกระทำอื่นๆ เช่น

๔.๑) การแสดงรูปภาพ วัตถุ และข้อความที่เกี่ยวข้องกับเพศ รวมทั้งการเปิดภาพลามกอนาจาร ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งของส่วนตัวและของสถาบัน เป็นต้น

๔.๒) การแสดงออกที่เกี่ยวกับเพศ เช่น การโชว์ปฏิทินโป๊หรือภาพลามกอนาจาร การเขียนหรือวาดภาพทางเพศในที่สาธารณะ การใช้สัญลักษณ์ที่แสดงถึงอวัยวะเพศหรือการร่วมเพศ การสื่อข้อความ รูปภาพ สัญลักษณ์ ที่แสดงถึงเรื่องเพศทางอินเทอร์เน็ต เช่น Facebook , LINE และช่องทางออนไลน์ประเภทอื่น เป็นต้น

๕) การกระทำทางเพศที่มีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ เช่น

๕.๑) การให้สัญญาที่จะให้ผลประโยชน์ เช่น ผลการเรียน ทุนการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน การเลื่อนเงินเดือนหรือตำแหน่ง การต่อสัญญาการทำงาน หากผู้ถูกล่วงละเมิดหรือถูกคุกคามยอมมีเพศสัมพันธ์ เช่น การขอให้ไปค้างคืนด้วย ขอให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือขอให้ทำอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เป็นต้น

๕.๒) การข่มขู่ให้เกิดผลในทางลบต่อการศึกษา ต่อการทำงาน การข่มขู่ว่าจะทำร้าย การบังคับให้มีการสัมผัสทางเพศ หรือการพยายามกระทำชำเรา หรือกระทำชำเรา เป็นต้น

สิ่งที่ควรทำเมื่อถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

๑) ตั้งสติ และแสดงออกทันทีว่าไม่พอใจในการกระทำของผู้กระทำ และถอยห่างจากการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศนั้น

๒) ส่งเสียงร้องให้ผู้กระทำหยุดการกระทำและเรียกคนอื่นช่วย

๓) บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยการบันทึกเสียง บันทึกภาพถ่าย หรือถ่าย Video Clip (หากทำได้)

๔) บันทึกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเป็นลายลักษณ์อักษรทันทีที่เหตุการณ์เกิดขึ้นโดยจดบันทึกวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ คำบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ชื่อของพยานและ/หรือบุคลากรที่สาม ซึ่งถูกล่วงละเมิดหรืออยู่ในเหตุการณ์

๕) แจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นให้บุคคลที่ไวใจทราบทันที

๖) หากหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเพื่อนร่วมงาน เพื่อน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้น กับอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้วยตนเอง โดยอาจให้เพื่อนที่ปรึกษาหรือร่วมไปเป็นเพื่อนได้

๗) กรณีผู้ถูกกระทำอายุ/กลัว อาจมอบอำนาจให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนได้

กระบวนการแก้ไขปัญหาอย่างไม่เป็นทางการ

การยุติปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศจะใช้กระบวนการอย่างไม่เป็นทางการในการแก้ไขปัญหาเป็นลำดับแรก

๑) สิ่งที่ผู้ถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศต้องดำเนินการ

๑.๑) ในกรณีที่สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ ให้พูด/เขียนถึงผู้ถูกระงับ เพื่อแจ้งให้ผู้กระทำทราบถึงพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับและร้องขอให้หยุดการกระทำ ผู้ถูกระงับอาจขอให้มีคนอยู่เป็นเพื่อนหรือพูดในนามตนได้

๑.๒) ในกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ให้ดำเนินการดังนี้

สำหรับนักศึกษา

- ร้องขอความช่วยเหลือต่ออาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและให้อาจารย์ที่ปรึกษาดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ร้องขอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีบุคคลเป็นผู้ประสานงานเพื่อช่วยเหลือจัดให้มีการประชุมหารือระหว่างฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาทางยุติอย่างไม่เป็นทางการหรือผู้ใกล้ชิดช่วยเหลือในการยุติเรื่องดังกล่าว

สำหรับบุคลากร

- ร้องขอความช่วยเหลือต่อผู้บังคับบัญชา หลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการค้นหาข้อเท็จจริง ภายใน ๑๕ วัน หากไม่ดำเนินการใดๆ ถือว่าผู้บังคับบัญชาละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒) สิ่งที่ผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องดำเนินการ

- ให้ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงาน (อธิการบดี/คณบดี/ผู้อำนวยการวิทยาลัย) ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวนไม่เกิน ๕ คน ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการที่มีตำแหน่งสูงกว่าคู่กรณี บุคคลจากหน่วยงานต้นสังกัดของคู่กรณีโดยมีตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าคู่กรณี โดยอาจมีบุคคลที่มีเพศเดียวกับผู้เสียหายไม่น้อยกว่าหนึ่งคน และให้มีบุคคลที่ผู้เสียหายไว้วางใจเข้าร่วมรับฟังในการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ หรือให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม ของสถาบันพระบรมราชชนก ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง ทั้งนี้ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานตนเอง และหากต้องมีการดำเนินการทางวินัย ขอให้คณะกรรมการนำข้อมูลเสนอผู้บริหาร ประกอบการดำเนินการทางวินัย

- ตรวจสอบหาข้อเท็จจริงอย่างละเอียดรอบคอบ และแจ้งมาตรการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ผู้ร้องทุกข์ทราบภายใน ๓๐ วัน หากดำเนินการไม่เสร็จในกำหนดดังกล่าว ให้ขยายเวลาออกไปได้อีก ๓๐ วัน

- ให้คำแนะนำหรือการสนับสนุนผู้ร้องทุกข์และผู้ถูกกล่าวหาอย่างเท่าเทียมกันและจะไม่ถือว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิด จนกว่าข้อกล่าวหาจะได้รับการพิสูจน์ว่ากระทำผิดจริง

- เป็นตัวกลางในการเจรจาแก้ไขปัญหาย่างไม่เป็นทางการและเป็นการลับโดยจัดการแก้ไขปัญหามาตามความเหมาะสม เช่น เจรจากับผู้กระทำเพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่มีพฤติกรรมการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศเกิดขึ้นอีก จัดการเจรจาประนอมข้อพิพาทระหว่างคู่ความซึ่งได้รับความยินยอมจากทั้งสองฝ่าย การนำเสนอเรื่องไปยังผู้บังคับบัญชาในระดับสูงขึ้นไป การแยกคู่ความไม่ให้พบปะกัน โดยความยินยอมของผู้ถูกระทำ ฯลฯ

- เมื่อสามารถตกลงกันได้แล้ว ขอให้ทั้งสองฝ่ายลงนามในบันทึกข้อตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษร และให้เก็บไว้ในแฟ้มประวัติของทั้งสองฝ่าย

- ให้ความคุ้มครองผู้ร้องเรียนไม่ให้ถูกกลั่นแกล้ง และจะไม่ถูกดำเนินการใดๆ ที่กระทบต่อการศึกษา/ต่อหน้าที่การงานหรือการดำรงชีวิต

- ให้คำแนะนำหรือการสนับสนุนผู้ร้องเรียนและผู้ถูกกล่าวหาอย่างเท่าเทียมกันและจะไม่ถือว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิดจนกว่าข้อกล่าวหาจะได้รับการพิสูจน์ว่ากระทำผิดจริง

หน่วยรับเรื่องร้องเรียนภายในสถาบัน

สำหรับนักศึกษา

- อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา
- งานกิจการนักศึกษาของแต่ละคณะ/วิทยาลัย

สำหรับบุคลากร

- กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี
- เว็บไซต์แจ้งเรื่องร้องเรียน https://law.pi.ac.th/news_view.php?n_id=๙๐๖
- E-mail : complaint.law@pi.ac.th
- ยื่นด้วยตนเอง : กองกฎหมาย สถาบันพระบรมราชชนก
(เลขที่ ๘๘/๒๐ ตึกสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐)

หน่วยรับเรื่องร้องเรียนภายนอกสถาบัน

- ศูนย์ประสานการป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการทำงาน (ศปคพ.) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ช่องทาง/วิธีการร้องเรียน

ส่วนงานควรจัดช่องทางรับเรื่องร้องเรียน เช่น ทางโทรศัพท์ จดหมาย จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ กล้องรับเรื่องร้องเรียน เป็นต้น

๑. นักศึกษาและบุคลากรสามารถร้องเรียนด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจ ด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร ผ่านทางโทรศัพท์ หรือจดหมาย จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ กล้องรับเรื่องร้องเรียน เป็นต้น

๒. นักศึกษาและบุคลากรควรร้องเรียนต่อหน่วยรับเรื่องร้องเรียนภายในสถาบันจนกว่าจะเสร็จกระบวนการ หากไม่มีการดำเนินการใดๆ จึงร้องเรียนต่อบุคคลหรือหน่วยงานอื่น ต่อไป

แนวปฏิบัติด้านการป้องกันและการให้ความช่วยเหลือสำหรับนักศึกษา

แนวปฏิบัติด้านการป้องกันและการให้ความช่วยเหลือ กรณีเกิดเหตุการณ์ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศนักศึกษา ประกอบด้วย

๑. ด้านวินัยนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา

๑.๑ ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับรู้และจิตสำนึก ยับยั้งชั่งใจในการกระทำการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ และรับรู้ว่าการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางวินัยนักศึกษา และมีโทษขั้นสูงสุดให้พ้นสภาพนักศึกษา ผ่านช่องทางสื่อสารออนไลน์ของกองกิจการนักศึกษา

๑.๒ รับข้อร้องเรียนและให้คำปรึกษาด้านวินัยนักศึกษาเบื้องต้นกรณีนักศึกษาไม่ทราบขั้นตอนการดำเนินการ กรณีเกิดการกระทำการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ เพื่อประสานงานไปให้ส่วนงานหรือกองกฎหมายดำเนินการให้เหมาะสมต่อไป

๒. ด้านสุขภาพกาย หน่วยบริการสุขภาพนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา ดำเนินการดังนี้

๒.๑ ให้คำปรึกษาเบื้องต้น หากถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศกรณีส่งผลกระทบต่อร่างกาย เช่น การข่มขืน ดำเนินการแนะนำให้ไปตรวจสุขภาพ ณ โรงพยาบาลทันที เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่างๆ และให้นักศึกษาได้รับคำแนะนำจากแพทย์รวมถึงการปฏิบัติตัวเพื่อสังเกตตัวเองต่อไป

๒.๒ ให้คำแนะนำวิธีการสังเกตและดูแลตัวเองเบื้องต้น และติดตามอาการอย่างเหมาะสมต่อไป

๓. ด้านสุขภาพใจ หน่วยให้คำปรึกษา กองกิจการนักศึกษา มีระบบการดูแลสุขภาพใจ นักศึกษาสถาบันพระบรมราชชนก รวมถึงกรณีที่ถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อจิตใจทั้งในภาวะปกติ และภาวะฉุกเฉิน รวมทั้งมีการติดตามผลเป็นระยะต่อไป

แนวปฏิบัติด้านการป้องกันและการให้ความช่วยเหลือสำหรับบุคลากร

การพิจารณาเรื่องร้องเรียนจะดำเนินการโดยคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยข้อร้องเรียน หากบุคลากรต้องการขอคำปรึกษาด้านกฎหมาย สามารถติดต่อประสานงานที่กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี ได้โดยตรง ทั้งนี้การดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการโดยลับ โดยคุ้มครองผู้ร้องเรียน ผู้ให้ข้อมูล และพยานตามกฎหมาย